

DEO OPT. MAX. VNI ET TRINO, VIRGINI DEIPARÆ, ET S. LVCÆ ORTHODOX. MEDICORVM PATRONO.

QVÆSTIO MEDICA.

QVODLIBETARIIS DISPUTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA

IN SCHOLIS MEDICORVM, DIE IOVIS X. IANVARII,

M. IOANNE HAMON, Doctore Medico, Præside.

An Eunuchus Monstrum?

NIHIL sine natura: indocta quidem est, verum omnem superat scientiam. Nullum naturæ opus, quod ex ratione profectum non videatur, vi tamen rationis non regitur, sed ipsa rationem regit, quam si sequatur, etsi cæcam, non errabit. Nunquam mirabilior videtur ratio, quam cum naturam imitatur, sed hanc assequi non potest nequidem cogitatione, vt enim natura rationem non capit, sic neque ratio naturam. Hæc firmissima lex est rerum omnium, cui omnia subiecta sunt: solus Deus supra naturam, extra naturam quod non est: nunquam otiosa est, dei quædam mediocritatem ipsa ostendit virtuti quam sequeretur, ita illam amat vt nusquam sit natura, nisi cuidam mediocritati coniuncta sit: ne tamen naturam putes idoneam magistratam vere virtutis, hic sola nihil potest nisi emendetur: quo simplicior est, eo certior, perfectior quidem sit adiuncto sensu & ratione, sed etiam inconstantior, hinc peccatum frequentius, quamquam, ne tunc quidem errat, sed tantum impeditur, & si finem non assequatur, quod communem & vitæ ordinem insigniori lapsu excederit, non magis naturæ error est, quam opus, sed diuina res, quæ ideo non ex natura, quia præter naturam est. Nullibi natura quam in homine perfectior, at nec vsquam frequentior lapsus, quod multiplici varietate auocetur, laborantemque imperturbet ratio, quæ sui tam impotens est, vt nequidem naturæ suæ consentiat, illamque in errorem impellat, vt & ab illa non raro in lapsum impellitur, hinc multiplex in homine monstrum, quod sæpe non tam natura quam ratio paritur, liberiiori ministerio *vis quædam*. An ergo rariora in homine monstra quam in aliis animantibus?

QUIA natura ordinis sui amantissima est, nullum monstrum valente natura, omnisque hæc *paræstans* non cum errore probantis est, sed ob imbecillitatem obstare nequeuntis: hinc quælibet Monstra naturæ infirmitatem arguunt omnium non vna ratio est, & causa multiplex, sed in femine potentior. Monstrum maius nullum est, quam quod non tantum pugnat cum consuetudine, sed cum ipsi parentibus, à quibus naturæ & specie diuersum est. Quidam tamen ordo in hac ordinis omnis perturbatione necessarius, cum bellæ diuersi generis, contra naturam consentiunt, si gerendi veriti tempus diuersum sit, ex tam insolenti coitu Monstrum nullum consequetur, ob repugnantiam naturarum: sed hæc Monstra frequentiora in Africa, quæ semper aliquid adsporat noui. Non defunt sua monstra sexui, illius abundantia vt defectus peccatum est. Interdum reperiuntur promiscui sexus, interdum nullius, omni priuatione testium, cuius conditionis si omnia essent animalia, mox nulla haberentur. Quædam mutare sexum, & diuerso tempore, sustinere personam maris & feminæ, fabula non monstrum est. Omnia fere monstra capit indiuiduum, aut figuræ insolentiæ, aut sibi non idoneo, nimiaque aut penè nullæ, seu partium, seu corporis totius magnitudine, nec legitimo interdum, aut constante numero partium. Non maiora sunt semper quæ horrorem incutiunt spectantibus: desinunt esse monstra quæ nimis monstra sunt, nec viuunt *tiid quon nides paræstans*. An verò quemadmodum in singulis quibusque gentibus quædam monstra sunt hominum, ita in vniuerso genere humano quædam monstra sunt gentium?

ET plantis & animantibus tam antiquum generandi, quam conseruationis propriæ studium, cum id maximè generatio præstat, vt ipsis non viucentibus, quædam veluti pars conseruetur viuentium, neque omni immortalitate carcant, morti obnoxia: ita nullum aliud opus naturalius, quam quod ab autore numero tantum diuersum est, & in cuius naturam seipsum insumpserit. Istud *quodammodo* *εργον*, non magni constat in plantis, quamquam & in illis, quædam fingi potest sexuum diuersitas: ad conseruationem viuentium tam necessaria est, vt vel in rebus non necessariis, natura quædam illius ideam imprefferit: in ipsa rerum vniuersitate, cælum & terra, vtrumque sexum, imagine quædam & representatione complectuntur, sed in perfectiori animantium genere, aliz mares, aliz feminæ sunt, quod perpetuatis causis machinata natura est. Partes quoque ad procreandum & ad concipiendum aptissimæ: & ne animalibus forsitan non tanta esset cura sobolis, commiscendorum corporum miræ libidines, sic ista sexuum diuersitas arctioris coniunctionis occasio, sic posteritati consulunt, sitque *ετι τινος ες εμψυον*, mutua operæ maris & feminæ, quorum neuter satis est socrum ab altero. In homine fecunditas tantum bonum, quantum ipse homo bonum est: feminam dici Monstrum, magnum hoc Monstrum est: testes habet, non minus quam viri, eosque perfecti feminis (quo etiam nutriuntur, velut ventriculus chylo) necessarios artifices. Nulla magis aliâ parte tota generationis ratio continetur, nouam ij naturam in natura molunt, non tantum ad procreandos liberos, sed ad commodè viuendum principes, *ετι καλως ειν αρετη*. Fere vsu ipso non cedunt cordi, calorisque insiti principium alterum constituunt, à quo vis in vniuersum corpus profuit, tam potens quam occulta est. Vires à testibus potius quam à Corde expectandæ: qui iis caret, Eunuchus dicitur, sed quidvis potius quam animal dicendum est: si sui iuris fuisset natura, haud oblita esset illius partis, cui seipsam debet. An vera & naturalis his partibus obscenitas?

EVNUCHVS ipso nomine illuditur, si bonæ sit mentis (quod interdum non omnino rarum est) id philosophiæ & labori debet, non naturæ vitio, quod vt corporis integritatem tollit, sic & animi: nequidem circa vnerem temperantior, & cum ipsamet necessitas prodesse illi debet ad continentiam, studio saltem peccat, & inani libidine. Proxime accedunt Eunuchi ad mulieres, eas tamen veris imbecillitate quam naturæ referunt: vt plurimum astutiores sunt non tam ingenio, quam infirmitatis suæ conscientia: cum viribus careant, improbitate se tuerunt & mendacio, idè iracundi, quod nullius animi, nec magis fortes quam viri: amant imprimis conuitia, neque aliâ pugna magis valent, quam quæ verborum est: facile lacrymantur, non verâ moti misericordia, sed ob animi mollietatem: eo sunt magis impudentes, quò non videntur habere quo crubescant: pigros facit, corpus minime aptum ad laborem, timidos, temperamentum frigidius. Hæc animi vitia, non minus graues corporis affectus, oculos parum habent firmos, nec perspicaces, *εναυδεις τας νηπιους ε σκαρπας*, nec rectos pedes, & ferme distortos, minus ferunt *πληγες*, etsi in eam nullo negotio incurrant: frigidis morbis, & à pituita maximè obnoxij, facillè incidunt in hydropem, nequidem à podagra liberi, plis carent postgenitis, vox acuta & tenuis, *πριμια εσθνης* & valorum angustia, cutis anilibus rugis exarata, partibus cunctis firmitate carentibus, *καλοστωπες πεις ο τανος μεττοις*, senectutemque patitur iunior ætas, nec numero annorum laborat, sed iacturâ necessaria partium, sic tam miser, qui re ipsa, quam beatus qui ex arbitrio & virtute spado est. Etsi abominandum sit remedijs genus, sanitatem debere morbo, An *ευνυχισμους* elephantico remedium?

EVNUCHI nec conditione viri, nec naturâ mulieris: idem cum maribus nomen, habitum feminæ & figuram externam habent, nullius sexum: mas tantæ calamitatis opportuniore: ita mulieribus natura consuluat, vt facile non possint *ευνυχισμους*, & locus secretior asylum testium, si tamen & Eunuchæ sint quædam, maiore periculo infelices sunt, nec suam seruat *αδ ειν τινος εινδουστα*, nouum mulierum genus, vnaqueque reliquarum animantium, cum exsecta est, sit quidem aptior, sed tantum nobis ad vescendum: hoc naturæ consilium est, vt cum sibi neque generi suo prodesse possint, redeat quædam ad nos ex pinguedine saltem, & carnis suauitate utilitas: cum bellæ animi loco feritatem quandam habere sint, si eximantur testes, necessitate ipsa manifestant, & qui homini casus, omnem animum ademissit, illis feritatem adimit: imperfectiori animalium generi non debentur testes, & cum spontaneum ortum habeant, causa potentior illorum Vim supplet, & vt carent conditionis eiusdem progenitoribus, parentem habent communem naturam: in hominum genere Scythæ olim *ευνυχισμους*, quamquam non verus erat *ευνυχισμους*, apud quos, aut cæli conditio, aut aquarum vitio, frequens sterilitas, ibi facillius eunuchos inuenias: ita natura ab hoc vitio abhorret, vt aliquando in vno & eodem vtrumque sexum inferuerit, ne fieret spado, sic dum vitat stultè in contraria currit, nulli affectus magis inter se contrarij, magnum monstrum in quo vterque sexus, Annon igitur maius est quòd nullum habet?

Ergo Eunuchus Monstrum.

Proponebat Lutetiæ ARMANDVS IOANNES DE MAVVILLAIN, Parisinus. A. R. S. H. M. DC. XLVII.

DOMINI DOCTORES DISPUTATVRI.

M. Petrus le Comte.

M. Franciscus Blondel.

M. Lancelotus de Frades.

M. Iacobus Manrel. Schol. Profeg.

M. Nicolaus Marthien.

M. Carolus du Pré.

M. Carolus Bouuard, Chr. Reg. Lvd. xiiii à Con. Med. pr.

M. Quirinus le Vignon.

M. Dionysius Gerin.